

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D., ve věci

žalobce: **Centrální stavební a investiční s.r.o.**
sídlem třída Kpt. Jaroše 1922/3, 602 00 Brno
zastoupený advokátem JUDr. Vladimírem Hamplem
sídlem Havlíčkova 4, 741 01 Nový Jičín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 3. 2020 č. j. MSK 40891/2020, ve věci
uložení pokuty za přestupek

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje

1. Podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 3. 2020 č. j. MSK 40891/2020, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Frýdku- Místku (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 25. 11. 2019 č. j. MMFM 181383/2019, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle ust. § 178 odst. 2 písm. g) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), v platném znění (dále jen „stavební zákon“), kterého se jako stavebník dopustil tím, že v rozporu se stavebním povolením vydaným dne 13. 8. 2014 Magistrátem města Frýdku - Místku, ve znění rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 29. 12. 2014, minimálně v době od srpna 2018 do srpna 2019 prováděl změnu stavby dvou polyfunkčních objektů na pozemcích parc. č. 3135, 3136, 3137, 3143/3, 3138/1, vše v k. ú. Frýdek (dále jen „změna stavby“). Za tento přestupek byla žalobci uložena pokuta ve výši 100 000 Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.
2. V podané žalobě žalobce vymezil tyto žalobní body:
 - 1) Výroková část prvostupňového rozhodnutí neobstojí z pohledu požadavků na určitost a přezkoumatelnost rozhodnutí, pokud jde o vymezení času spáchání skutku, což žalobce uváděl již v odvolání. Žalobce odkázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 15. 1. 2008 č. j. 2 As 34/2006-73 a ze dne 16. 3. 2010 č. j. 1 As 92/2009- 65. Žalobce konstatoval způsob vypořádání této odvolací námitky žalovaným na str. 6 napadeného rozhodnutí.
 - 2) Žalovaný se v napadeném rozhodnutí nezabýval druhou částí odvolací námitky týkající se výroku prvostupňového rozhodnutí, kterou žalobce tvrdil rozpor mezi výčtem žalobcem provedených stavebních změn obsaženým ve výroku prvostupňového rozhodnutí a obsahem odůvodnění tohoto rozhodnutí. Jak žalobce uvedl již v odvolání: *„pouhým porovnáním obsahu odůvodnění na str. 3 a 4 s výrokovou částí napadeného rozhodnutí je seznatelné, že skutečnosti uváděné ve výroku nekorespondují se skutečnostmi podávanými v odůvodnění- k tomu možno srov. např. popis stavby obsažený ve středním odstavci odůvodnění na str. 3 a obdobně a str. 4 závěry z protokolu z kontrolní prohlídky ze dne 15. 8. 2019. Ve výsledku neodpovídají ani celkové počty bytů obsažené v budovách „A“ (19) a na budově „B“ (21).“* Rozhodnutí žalovaného je nepřezkoumatelné, neboť se touto námitkou žalobce vůbec nezabývalo. Žalobce dále poukázal na § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění (dále jen „správní řád“), jehož požadavky napadené rozhodnutí nenaplnuje.
 - 3) Žalovaný nesprávně vypořádal odvolací námitku vztahující se k posouzení výše hodnoty majetku žalobce. Správní orgán I. stupně při vyhodnocení této otázky na základě předložené účetní rozvahy žalobce dospěl k nesprávnému závěru, že: *„z předložené účetní rozvahy za rok 2018 a 2019 vyplývá, že byl sice krátkodobě ve ztrátě, ale jinak disponuje majetkem přes 62 milionů korun českých. Lze také očekávat, že majetek obviněného se po prodeji bytů v obou stavbách značně zvýší.“* Žalobce k tomuto v odvolání uvedl, že dle výkazu společnosti je hodnota majetku určeného k prodeji- byty, evidována na účtu 0422 k 31. 10. 2019 cca 44 milionů Kč, avšak je potřeba vzít v úvahu zdroje na krytí pořízení bytů, které činí k 31. 10. 2019 cca 44 milionů Kč a budou vypořádány při prodeji bytů. Vlastní kapitál tedy k výše uvedenému datu činil 2 138 000 Kč, což je věrným obrazem bonity společnosti, a

proto není pravdou, že společnost disponuje majetkem přes 62 milionů Kč. Žalobce nesouhlasí se závěrem žalovaného, že informace o majetkových poměrech, které uvedl až v podaném odvolání, jsou novoty podle § 82 odst. 4 správního řádu. Pokud žalovaný dospěl k závěru, že nové informace nemohou mít vliv na stanovenou výši pokuty, považuje žalobce tento závěr co do důvodů rovněž za nepřezkoumatelný.

3. Žalovaný ve vyjádření uvedl, že považuje napadené rozhodnutí za vydané na základě přesvědčivě zjištěného skutkového stavu a jeho odůvodnění za plně vyhovující ust. §§ 67-68 správního řádu. Žalovaný odmítl námitku nedostatečného vymezení času spáchání skutku, kterou žalobce namítal již v odvolání. Podle žalovaného stavební úřad dostatečně specifikoval čas, místo i způsob spáchání přestupku tak, aby nemohl být zaměněn s jiným skutkem. Vycházel přitom ze zjištění učiněných kontrolními prohlídkami dle protokolů z nich. Doba, po kterou se žalobce dopouštěl protiprávního jednání, byla stavebním úřadem uvedena ve všech podkladech rozhodnutí, jež jsou součástí správních spisů, a žalobce ji nikdy nerozporoval. Žalovaný má za to, že rámcové vymezení doby, po kterou se obviněný dopouštěl protiprávního jednání, nezpůsobuje vadu ve vymezení skutku (srov. rozsudek NSS sp. zn. 7 As 381/2018). Podle žalovaného výrok a odůvodnění prvostupňového rozhodnutí zcela odpovídají požadavkům na rozhodnutí dle rozhodovací praxe NSS. Pokud jde o výši pokuty, žalovaný předně zdůraznil, že její výši žalobce nezpochybnil, stejně jako neuvedl, že by pro něj byla likvidační. Žalobce pouze zpochybnil závěry správního orgánu I. stupně o výši majetku společnosti podle účetní rozvahy předložené žalobcem. Žalovaný uvedl, že žalobce účetní rozvahu zaslal bez jakéhokoliv vysvětlení, o čem mají jednotlivé položky ve vztahu k předmětu řízení svědčit. Teprve v odvolacím řízení uvedl bližší údaje. Žalovaný zdůraznil, že žalobce měl možnost u ústního jednání i ve svém pozdějších vyjádření k předmětu řízení podrobně rozvést své majetkové poměry a ne učinit tak až v podaném odvolání. Dále žalovaný poukázal na to, že tvrzení uvedená v odvolání žalobce neosvědčil. Žalobcem uvedená hodnota majetku společnosti nekoresponduje s údaji v účetní uzávěrce, kterou žalobce rovněž předložil jako důkaz svých majetkových poměrů. Jelikož v průběhu řízení v I. stupni předložil žalobce jako jediný důkaz o hodnotě svého majetku účetní rozvahu, nelze shledat postup prvostupňového správního orgánu, který z tohoto podkladu vycházel, jako nesprávný. Žalovaný v napadeném rozhodnutí dospěl k závěru, že nová informace žalobce o jiné výši hodnoty jeho majetku nemůže mít jakýkoliv vliv na stanovenou výši pokuty, neboť ji žalobce nespojil s požadavkem na snížení výše pokuty, ani nenamítal likvidační charakter uložené sankce. Přiměřenost uložené pokuty je zřejmá z poměru zákonného sankčního rozmezí a konkrétní výše pokuty s přihlédnutím ke skutkovým okolnostem posuzované věci. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.
4. Krajský soud poté, co zjistil, že žaloba byla podána včas ve lhůtě dvou měsíců po doručení písemného vyhotovení rozhodnutí žalovaného, tedy v souladu s ustanovením § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 s. ř. s. v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni vydání napadeného rozhodnutí.
5. Z obsahu správních spisů soud zjistil, že dne 5. 12. 2018 obdržel správní orgán I. stupně podnět stavebního úřadu k projednání přestupku, v němž je mj. uvedeno, že dne 26. 9. 2018 bylo s žalobcem zahájeno řízení o odstranění stavby, jehož předmětem jsou změny stavby oproti pravomocnému stavebnímu povolení ze dne 13. 8. 2014, které byly

v podnětu detailně popsány. Dne 20. 5. 2019 bylo zahájeno řízení o přestupku podle § 178 odst. 2 písm. g) stavebního zákona a žalobce byl předvolán k ústnímu jednání na den 26. 6. 2019. Před konáním ústního jednání správní orgán do správního spisu opatřil rozhodnutí o umístění stavby, stavební povolení ze dne 13. 8. 2014 a rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 29. 12. 2014, kterým bylo stavební povolení částečně zrušeno, částečně změněno a ve zbytku potvrzeno, dále oznámení stavebního úřadu o zahájení řízení o odstranění stavby spolu s žádostí žalobce o dodatečné povolení změn stavby, rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 29. 1. 2018 o změně územního rozhodnutí a povolení změny stavby před dokončením a konečně rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 5. 6. 2018, kterým bylo rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 29. 1. 2018 zrušeno, a také usnesení stavebního úřadu ze dne 2. 11. 2018 o zastavení řízení o změně stavby.

6. Žalobce se z nařízených ústních jednání ve věci projednání přestupku několikrát omluvil. Ústní jednání tak proběhlo až dne 17. 10. 2019, kdy se jej za žalobce zúčastnil zmocněnec J.M., který byl seznámen se spisem, souhlasil se skutečnostmi uvedenými v protokolech o kontrolních prohlídkách ze dne 16. 8. 2018 a ze dne 15. 8. 2019 a byla mu stanovena lhůta k vyjádření. V následném písemném vyjádření zmocněnec žalobce uvedl, že stavba byla zahájena původním stavebníkem dne 25. 8. 2015. Žalobce nabyt pozemky a rozestavěnou stavbu na základě kupní smlouvy ze dne 13. 1. 2016 a ode dne 27. 6. 2016 sám pokračoval ve stavbě. V průběhu výstavby žalobce začal uvažovat o změně investičního záměru z polyfunkčních domů na domy bytové a začal také vyřizovat doklady ke změně stavby. Rozhodnutím stavebního úřadu ze dne 29. 1. 2018 byla změna stavby povolena, avšak následně bylo toto rozhodnutí zrušeno rozhodnutím nadřízeného správního orgánu ze dne 5. 6. 2018. Žalobce v rámci tohoto písemného vyjádření dále podrobně popsal, k jakým změnám došlo oproti původnímu stavebnímu povolení, a závěrem uvedl, že stavbu provádí firma SADBET s. r. o. v dobré víře, že tak činí v souladu s povolením stavebního úřadu, kdy odpovědnost za provádění stavby v rozporu s platným povolením přebírá žalobce. Žalobce k vyjádření přiložil účetní rozvahy za rok 2018 a 2019 a další listiny. Dne 29. 10. 2019 vyzval správní orgán I. stupně žalobce k vyjádření se k podkladům rozhodnutí. Dne 25. 11. 2019 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí, kterým byl žalobce uznán vinným z přestupku na úseku stavebního zákona, a to podle § 178 odst. 2 písm. g) stavebního zákona, jehož se dopustil tím, že minimálně od srpna 2018 do srpna 2019 prováděl stavbu 2 polyfunkčních objektů na předmětných nemovitostech v rozporu se stavebním povolením ze dne 13. 8. 2014, ve znění rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 29. 12. 2014, které nabylo právní moci dne 4. 1. 2015.
7. Proti prvostupňovému rozhodnutí bylo žalobcem podáno odvolání, o kterém rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím.
8. Podle ust. § 178 odst. 2 písm. g) stavebního zákona, fyzická, právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že provede stavbu v rozporu se stavebním povolením nebo společným povolením, veřejnoprávní smlouvou, oznámeným certifikátem autorizovaného inspektora, opakovaným povolením anebo s dodatečným povolením stavby.
9. V prvním žalobním bodě žalobce uvedl zcela obecné tvrzení, že vymezení času skutku nedostojí požadavkům na určitost a přezkoumatelnost rozhodnutí a odkázal na judikaturu NSS. Žalovaný se se shodnou odvolací námitkou vypořádal na str. 6 napadeného

rozhodnutí způsobem, který žalobce konstatoval na str. 3 žaloby, aniž by však závěry žalovaného jakkoliv rozporoval. Takto formulované žalobní tvrzení je natolik neurčité, že představuje pouze velmi obecný rámec soudního přezkumu, na nějž soud nemůže reagovat jinak, než rovněž pouze v obecné rovině. Krajský soud uvádí, že časové vymezení skutku v rámcové formě (*minimálně od srpna 2018 do srpna 2019*) provedené správním orgánem I. stupně ve výroku prvostupňového rozhodnutí považuje za zcela dostatečné pro dosažení cíle sledovaného žalobcem odkazovaným judikátem NSS sp. zn. 2 As 34/2006, kterým je nezaměnitelnost skutku. Obsahem správního spisu má soud za prokázané, že časové vymezení skutku je opodstatněno dvěma kontrolními prohlídkami rozestavěné stavby, které stavební úřad provedl v rámci kontrolní činnosti (§ 133 stavebního zákona) ve dnech 16. 8. 2018 a 15. 8. 2019 a jimiž zjistil rozpor faktického stavu stavby se stavebním povolením. Krajský soud s ohledem na charakter přestupku, jehož podstata spočívá v nepovolené stavební činnosti, dospěl k závěru, že rámcové určení času nemůže způsobovat vadu ve vymezení skutku. Žalobce v podané žalobě neuvedl, v čem je provedené časové vymezení neurčité, resp. zda a proč mělo být detailnější nebo zda snad mělo být zcela jiné. Je přitom nutno zdůraznit, že obsah a rozsah žalobního tvrzení je ve smyslu ust. § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. zcela v dispozici žalobce. Krajský soud na základě uvedeného plně aprobejuje časové vymezení provedené správním orgánem I. stupně, jakož i jeho akceptaci žalovaným, neboť odpovídá obsahu správního spisu i závěrům plynoucím z bohaté judikatury NSS k otázkám vymezení skutku (např. rozsudky NSS sp. zn. 2 As 34/2006, sp. zn. 5 As 138/2012, sp. zn. 9 As 85/2015, 7 As 381/2018). Krajský soud neshledal žádné důvody, pro které by časové vymezení skutku neobstálo, a žalobce žádné nepředestřel. První žalobní bod proto krajský soud neshledal důvodným.

10. V druhém žalobním tvrzení žalobce namítl rozpor výroku prvostupňového rozhodnutí a obsahu odůvodnění na str. 3 – 4 téhož rozhodnutí s tvrzením, že žalovaný se se shodnou odvolací námitkou nevypořádal. Krajský soud na základě obsahu napadeného rozhodnutí dospěl k závěru, že žalovaný se s tímto tvrzením, jež žalobce skutečně uplatnil i v odvolání, vypořádal v obecné rovině na str. 6 napadeného rozhodnutí pouze tak, že konstatoval soulad podrobného popisu skutku se skutkovými okolnostmi, jež shledal právně významnými z hlediska naplnění znaků skutkové podstaty přestupku, který byl předmětem řízení. Lze souhlasit s žalobcem, že žalovaný blíže na odvolací námitku nereagoval. Krajský soud v postupu žalovaného shledal vadu řízení, a proto se dále zabýval otázkou, zda tato vada mohla mít vliv na zákonnost a přezkoumatelnost napadeného rozhodnutí.
11. Žalobce je v této části své argumentace jak v odvolání, tak v žalobě opět velmi úsporný. Z obsahu odvolání (str. 3 odst. 2), jakož z obsahu žaloby (str. 3 odst. 3) lze dovodit, že žalobce vztahuje námitku k otázce nezaměnitelnosti skutku, a to pokud jde o výčet provedených změn stavby, tj. věcné vymezení skutku. Žalobce však nekonkretizoval, které údaje výroku považuje za chybné, netvrdil, že by některé ze stavebních změn nebyly provedeny vůbec či nebyly provedeny v rozsahu popsáném ve výroku, ani nenamítal, že je výčet změn proveden nesprávně. Jeho odvolací námitka, stejně jako následné žalobní tvrzení, jsou založeny na formálním a věcně zcela neurčitým srovnáním textu výroku prvostupňového rozhodnutí a textu jeho odůvodnění v žalobcem vymezené části (str. 3 – 4 prvostupňového rozhodnutí).
12. Obsahem správního spisu má soud za prokázané, že správní orgán I. stupně vycházel ve vymezení změn stavby, které vtělil do výroku svého rozhodnutí, z podnětu

stavebního úřadu k projednání přestupku ze dne 5. 12. 2018, v němž je uveden faktický stav stavby v porovnání se stavebním povolením zjištěný kontrolní prohlídkou ze dne 16. 8. 2018. Shodným popisem byl také vymezen předmět řízení v oznámení o zahájení řízení o přestupku ze dne 20. 5. 2019. Žalobci tedy bylo od počátku známo, jaké změny stavby jsou předmětem řízení. Z obsahu správního spisu nebylo zjištěno, že by žalobce s tímto vymezením vyslovil nesouhlas. Naopak žalobce u ústního jednání dne 17. 10. 2019 vyslovil souhlas mj. s obsahem obou kontrolních protokolů a v písemném vyjádření ze dne 24. 10. 2019 realizaci změn stavby přiznal, včetně vědomosti toho, že postupoval v rozporu se stavebním povolením, kterou měl od počátku svého protiprávního jednání. Přezkumem prvostupňového rozhodnutí krajský soud neshledal žalobcem tvrzený rozpor mezi výrokem prvostupňového rozhodnutí a textem 2. odstavce str. 3 jeho odůvodnění, když má za to, že skutečnosti v této části odůvodnění uvedené korespondují s popisem změn ve výroku, a to na str. 2 prvostupňového rozhodnutí, nahoře. Pokud jde o část odůvodnění odkazující na protokol o kontrolní prohlídce ze dne 15. 8. 2019 (str. 4 prvostupňového rozhodnutí, uprostřed), jsou zde popisovány převážně vnější a vnitřní úpravy a vnitřní vybavení již změněné stavby, nikoliv další změny proporční, které by byly změnami stavby nad rámec vymezení uvedeného ve výroku.

13. Na základě uvedeného krajský soud uzavírá, že odvolací námitka sice skutečně nebyla žalovaným vypořádána pregnantně, ale toliko velmi obecně, což je nutno označit za vadu řízení, nicméně vadu, která na jeho zákonnost a přezkoumatelnost nemá vliv. Obecné vypořádání žalovaného, že podrobný popis skutku ve výroku prvostupňového rozhodnutí je z hlediska naplnění znaků skutkové podstaty přestupku souladný se zjištěným skutkovým stavem, podle názoru krajského soudu ob stojí. Krajský soud v tomto svém závěru zohlednil kompatibilitu výroku prvostupňového rozhodnutí s jeho odůvodněním a s podklady rozhodnutí, na jejichž základě došlo k věcnému vymezení skutku způsobem naplňujícím požadavek nezaměnitelnosti a přihlédl rovněž k zásadě jednoty správního řízení, kdy řízení v prvním stupni a řízení odvolací představují jeden celek (srov. přiměřeně rozsudek NSS sp. zn. 6 Ads134/2006). Soud přitom nemohl odhlédnout ani od skutečnosti, že žalobce se v odvolání i v podané žalobě omezil toliko na formální vymezení námitky, aniž by precizoval, jak se namítané skutečnosti promítly do jeho právní sféry a v jakém směru byla jeho práva zkrácena. Žalovanému i soudu tak zůstalo utajeno, zda vůbec a v čem považuje žalobce věcné vymezení skutku za neurčité, příp. za nesprávné. Na základě uvedené argumentace má soud za neopodstatněnou také námitku, že napadené rozhodnutí je v rozporu s § 68 odst. 3 správního řádu.
14. Ve třetím žalobním bodě žalobce brojil proti způsobu, jakým žalovaný na str. 7 (odst. 5 a 6) napadeného rozhodnutí vypořádal jeho odvolací námitku týkající se nesprávného posouzení majetkových poměrů žalobce správním orgánem I. stupně. Žalobce ani v tomto případě neuvedl, jak se promítlo tvrzené pochybení do jeho právní sféry. Ačkoliv obecně vzato otázka posouzení majetkových poměrů souvisí s výší uložené sankce, žalobce v odvolání, ani ve správní žalobě uloženou výši pokuty nenapadl, nepožadoval její moderaci, ani netvrdil její likvidační účinky. Žalobce v obou těchto podáních pouze namítl, že vyhodnocení jeho majetkových poměrů provedené správním orgánem I. stupně je nesprávné. Žalovaný vypořádal odvolací námitku na str. 7 napadeného rozhodnutí tak, že podkladem pro namítané vyhodnocení správního orgánu I. stupně byl jediný důkaz k prokázání majetkových poměrů předložený žalobcem v řízení, a to účetní rozvaha, jejímuž obsahu vyhodnocení odpovídá, takže námitka není důvodná. Tento závěr nebyl v žalobě rozporován. Žalobce se však ohradil proti tvrzení žalovaného,

že další důkazy o majetkových poměrech žalobce předložené v odvolacím řízení jsou novoty ve smyslu § 82 odst. 4 správního řádu. Toto žalobní tvrzení je nedůvodné, neboť je v rozporu s obsahem napadeného rozhodnutí, kde se na str. 7 v předposledním odstavci tvrdí přesný opak a to, že *v odvolacím řízení ve věci přestupku se neužije ust. § 82 odst. 4 správního řádu*. Rovněž se v napadeném rozhodnutí netvrdí, že se žalobce k úvahám správního orgánu I. stupně o výši hodnoty svého majetku měl možnost vyjádřit dříve, než v rámci odvolání. Žalovaný toliko uvedl, že žalobce mohl v průběhu prvostupňového řízení podrobně uvést a prokázat své majetkové poměry. Výši pokuty se žalovaný v obecné rovině zabýval na str. 7, v odstavci třetím napadeného rozhodnutí a krajský soud toto vypořádání považuje za dostačující s ohledem na absenci odvolací námitky směřující do výše pokuty. Krajský soud se také ztotožňuje se závěrem žalovaného, že nová informace o majetkových poměrech nemůže mít vliv na výši pokuty a v obecné rovině doplňuje, že ačkoliv je údaj o majetku žalobce ve výši 62 milionů nebo ve výši 2 138 000 výrazně rozdílný, vzhledem k zákonnému sankčnímu rozpětí, výši uložené pokuty a charakteru přestupku, jakož i vědomosti žalobce, že se dopouští protiprávního jednání, jak plyne z písemného vyjádření žalobce v průběhu přestupkového řízení, nelze sankci ve výši 100 000 Kč považovat za nepřiměřeně vysokou, ať již skutečná hodnota majetku žalobce odpovídá jedné či druhé tvrzené výši. Námitka, že žalovaný svůj závěr, že nová informace nemůže mít vliv na výši pokuty, nijak neodůvodnil, je rovněž nepřipadná, neboť žalovaný vyhodnotil, že žalobce své nové informace neprokázal. Krajský soud zdůrazňuje, že předmětem úvah odvolacího správního orgánu, pokud jde o přezkum uložené sankce, je primárně přezkoumatelnost odůvodnění její výše a nikoliv majetkové poměry žalobce. Ty mají význam jen tehdy, pokud je tvrzena a prokázána nepřiměřená výše pokuty nebo její likvidační charakter pro přestupce, což však musí přestupce v odvolání tvrdit. K takové situaci však v posuzované věci nedošlo ani v odvolacím řízení, ani v podané žalobě. Pokud jde o rozsah soudního přezkumu, i zde je nutno poukázat na výlučné dispoziční právo žalobce ve smyslu ust. § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. (srov. rozsudek NSS sp. zn. 4 As 3/2008).

15. Jelikož krajský soud neshledal žalobu důvodnou, v souladu s ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. ji zamítl.
16. O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., když procesně úspěšnému žalovanému vzniklo právo na náhradu nákladů řízení, které však podle obsahu soudního spisu v tomto soudním řízení nepřekročily rámec jeho běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava dne 29. 10. 2021

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje

[Zadejte text.]

Shodu s prvopisem potvrzuje